

Egy megvalósult álom

Mázli kutyám elvesztése után nagyon üres lett a ház, ezért szüleimmel elhatároztuk, hogy új társat keresünk.

Több kutyust megnéztünk, de egyik sem hasonlított a régi jószágomra.

Egyszer csak találtunk egy olyat, amilyenről álmodtam. Anyukám felhívta a tenyésztőt, és megkérdezte, van-e még kan kiskutyája. Örömmel hallottuk, hogy maradt még kettő, és egy hét múlva el is lehet hozni valamelyiket.

Nagy boldogságot jelentett ez számunkra! Már aznap megcsináltuk a helyét, és vettünk neki rágcsákat. Izgatottan vártuk azt a csodás vasárnapot. Képeket is kaptunk róluk, és első látásra beleszerettünk mindkettőbe, de csak egyet hozhattunk el.

Eljött az a nap is, örömmel indultunk kutyabeszerző utunkra. Nehéz feladat volt. Választanom kellett, de nem tudtam dönteni. Aztán a kis maszat választott ki minket, szaglászott, nyalogatott bennünket.

Amikor hazaértünk vele, bemutattuk otthonunkat. Megdöbbenve láttuk, hogy egyből elfoglalta helyét, úgy viselkedett, mintha már járt volna itt. Reménykedtem, hogy a régi Mázlink lelke tért vissza.

Már az elejétől fogva tudtam, mi lesz a neve. Maszatnak neveztem el. Nagyon megszerettem a kis rosszcsontot.

Remélem, hosszú, boldog élete lesz. Örülök, hogy valóra vált az álom, s újra van játszótársam.

Simon Barnabás 6.a

Izsák Imre Általános Iskola